

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

184. Sjögestad, kyrkogårdsmuren, Valkebo hd.

Pl. LXIII. Fig. 1.

Litteratur: L. 1152; W. 108; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 91, teckn.; *Reseber.* 1861, s. 58, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Östergötlands fornminnesför. tidskr.* I, s. 49; *Reseber.* 1870, s. 66, teckn. pl. XIII; E. Ihrfors, *Ostrogöthia sacra*, s. 26, teckn.

L. 1152 angiver kyrkogården som runstenens plats, där den ock fanns liggande av P. A. Säve 1861. C. F. Nordenskjöld fann den åter 1874 insatt i liggande ställning uti södra ringmuren, där den även nu är, sex steg från sydöstra hörnet.

Ämnet är ljusröd granit, längden, stenens forna höjd, är 2,57 m, bredden 1,60 m. Slingans bredd är 12 cm.

Inskriften är följande:

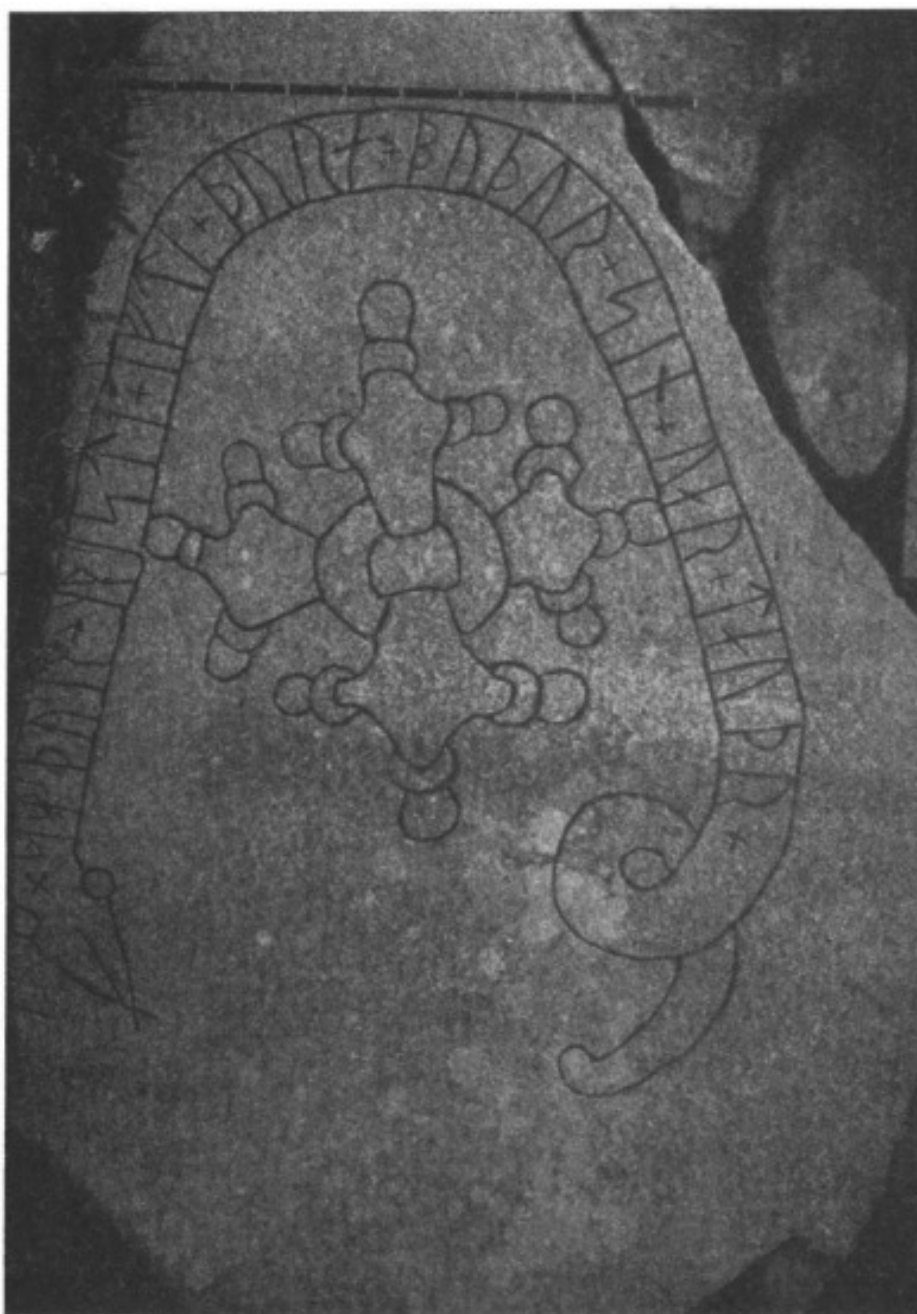
× **sapur** + **risti** + **ifti** + **þura** + **buþur** + **sin** + **uar** + **taupr** +
 5 10 15 20 25 30

Namnet **sapur** förekommer eljest icke. Senare leden är troligen *-þórr*, såsom i **Arn-þórr*: isl. *Arnórr*, fno. *Andor*, *Berg-þórr*, *Geir-þórr*. Första leden kan förmodas vara *Sæ-* som i fsv. *Sæ-biorn*, *-burgh* f., *-diærf*, *-fast*, *-fin*, *-got*, *-mund*, *-vald*, *-vidh* enligt Lundgren. Det är överraskande att finna **uar** ristat med **r** och icke med **ᚱ** i denna inskrift, vars **þura** *þōra* och **buþur** *brōður* dock synas visa, att ristaren ännu icke brukade runan **o** som o-runa. Att **uar** + **taupr** + utan subjekt ansluter sig till det föregående påminner om uttryckssättet i Ög. 180 Gammalkil, där **uas ku vas gōðr** på liknande sätt avslutar inskriften.

Fonetisk transskription:

Sæ-þōr rēsti æfti Þōra brōður sin, var dēðr.

Översättning: Sator reste (stenen) efter Tore, sin broder (som) dog.

1. Ög. 184. Sjögestad.